

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 21CbZm/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115214269
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Kanderka
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8115214269.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Jaroslavom Kanderkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtňa 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovaným: 1.) I. toho času U. zastúpená JUDr. Lukášom Kišeľakom, advokátom, Jarkova 63, 080 01 Prešov, IČO: 42 083 591, o zaplatenie zmenkovej sumy 8.004,51 eura s príslušenstvom, v konaní o námietkach žalovanej v 2.rade proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu, takto

rozhodol:

I. R u š í zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Prešov zo dňa 22.10.2015, č. k. 21CbZm/25/2015-8 vo vzťahu k žalovanej v 2.rade.

II. Priznáva žalovanej v 2.rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania o námietkach proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu v rozsahu 100%, pričom ukladá žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanej v 2.rade s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu zo dňa 13.5.2015, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 22.5.2015, žiadal, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2.rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 8.004,51 eura, úroky vo výške 6% ročne zo zmenkového peniaza 8.204,51 eura od 6.10.2012 do 20.8.2014, zo zmenkového peniaza 8.154,51 eura od 21.8.2014 do 18.9.2014, zo zmenkového peniaza 8.104,51 eura od 19.9.2014 do 13.11.2014, zo zmenkového peniaza 8.054,51 eura od 14.11.2014 do 15.12.2014, zo zmenkového peniaza 8.004,51 eura od 20.12.2014 do zaplatenia a odmenu zo zmenkového peniaza vo výške 27,35 eura, ako aj nahradiť trovy konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tak, že vydaním vlastnej zmenky zo dňa 5.10.2007 sa vystavitelia I. zaviazali zaplatiť zmenkovú pohľadávku vo výške 8.204,51 eura dňa 5.10.2012 na rad spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, ktorá zmenku indosovala v prospech žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava. Na zmenku bolo do dnešného dňa po lehote jej splatnosti zaplatených len 200 eur nasledovne: platba v sume 50 eur zaplatená dňa 20.8.2014, platba v sume 50 eur zaplatená dňa 18.9.2014, platba v sume 50 eur zaplatená dňa 13.11.2014 a platba v sume 50 eur zaplatená dňa 15.12.2014. Na základe vyššie uvedeného vzniklo žalobcovi právo požadovať z dôvodu nezaplatenej zmenky od žalovaných, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili zmenkový peniaz vo výške 8.004,51 eura, úroky vo výške 6 % ročne, a to zo zmenkového peniaza 8.204,51 eura od 6.10.2012 do 20.8.2014, zo zmenkového peniaza 8.154,51 eura od 21.8.2014 do 18.9.2014, zo zmenkového peniaza

8.104,51 eura od 19.9.2014 do 13.11.2014, zo zmenkového peniaza 8.054,51 eura od 14.11.2014 do 15.12.2014, zo zmenkového peniaza 8.004,51 eura od 20.12.2014 do zaplattenia a odmenu 1/3 percenta zo zmenkového peniaza vo výške 27,35 eura.

3. Okresný súd Prešov vydal dňa 22.10.2015 zmenkový platobný rozkaz, č. k. 21CbZm/25/2015-8, ktorým uložil žalovaným v 1. a 2.rade povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu 8.004,51 eura s príslušenstvom v prospech žalobcu. Žalovanému v 1.rade bol predmetný zmenkový platobný rozkaz doručený dňa 16.11.2015. Žalovanej v 2.rade bol predmetný zmenkový platobný rozkaz doručený dňa 20.11.2015. Voči vydanému zmenkovému platobnému rozkazu podala žalovaná v 2.rade odpor (námietky). V odpore (námietkach) proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu zo dňa 23.11.2015 žalovaná v 2.rade, okrem iného uviedla, že dňa 5.10.2015 jej bola predložená na podpis listina označená ako zmenka, ktorá plnila zabezpečovaciu funkciu vo vzťahu k Zmluve o úvere č. 4719035, na základe ktorej jej, ako aj jej bývalému manželovi, boli VÚB, a.s. poskytnuté finančné prostriedky vo výške 150.000,- Sk. Keďže je predmetom obchodnej činnosti VÚB, a.s. aj poskytovanie úverov, pôžičiek a podobne, tvrdí, že vystupuje v tomto konaní aj ako spotrebiteľ. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby súd preskúmal aj dohodu o úvere, ktorú ona osobne nemá a keďže s manželom - žalovaným v 1.rade od rozvodu nekomunikuje a nie je možné sa s ním ani nijako spojiť, nevie či ju má, tak navrhuje, aby bola žalobcovi uložená povinnosť, aby ju predložil do súdneho spisu. Z povahy účastníkov konania by tak malo ísť o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Súd by mal tak z úradnej činnosti po zistení a posúdení, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, poskytujúc pritom slabšiemu účastníkovi právnu ochranu v zmysle zásady ochrany spotrebiteľa, preskúmať platnosť pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy ako celku. Uvedené predstavuje nevyhnutný predpoklad pre posudzovanie zabezpečovacej zmenky a z nej vyplývajúce plnenie, ktoré bolo predmetom konania. Po doložení zmluvy do spisu žalobcom a jej následnom preskúmaní, by mohol súd dospieť k záveru, že zmluva obsahuje dojednania, ktoré neúmerne a hrubo narušujú rovnováhu zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako aj k tomu, že uvedená úverová zmluva bola jednostranne koncipovaná pri zneužití nedostatku skúseností, právnych vedomostí, nedostatku a akútnej potreby finančných prostriedkov zo strany spotrebiteľa. Súd by mal podrobiť súdnemu prieskumu, či dohoda o zmenkovom vyplňovacom práve spĺňa všetky náležitosti vyžadované Zákonom č. 258/2001 Z.z. v spojení so Zákonom 250/2007 Z.z., a teda či zmenkou bol zabezpečený spotrebiteľský úver z vyplnenou zmenkovou sumou, a to do výšky nesplatennej istiny a príslušenstva, maximálne do výšky 30 % pôvodnej istiny. Aj keď predložená zmenka obsahuje všetky náležitosti zmenky, nezabezpečuje konkrétny záväzkový vzťah z poskytnutého úveru medzi žalobcom a žalovaným a v uvedenom prípade tak nedošlo k platnému vzniku zmenkového záväzkového vzťahu. Je potrebné rozlišovať medzi neplatnosťou zmenky z dôvodu nesplnenia podstatných náležitostí, resp. vyplnenie v rozpore so Zákonom č. 191/1950 Zb. a neplatnosťou zmluvy, dojednania o vyplnení zmenky za účelom zabezpečenia pohľadávky pre rozpor s dobrými mravmi, neprijateľnými podmienkami alebo nerešpektovaním zákonného obmedzenia maximálnej výšky zmenkovej sumy. Zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý vo svojom § 5a ods. 1 písm. b) uvádza: „Nepripustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom“, ktoré si dovoľuje doplniť o ustanovenie § 17 ods. 3 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý v ňom uvádza: „V súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom“. Uvedené ustanovenia boli doplnené do týchto zákonov novelami po uzavretí zmluvy, ale Zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vo svojom ustanovení § 879f ods. 1,2 a 3 ukladá povinnosť na zosúladenie spotrebiteľských vzťahov s týmto zákonom do 3 mesiacov odo dňa účinnosti tohto zákona. Tento rovnako v ustanovení § 54 priznáva súdu možnosť aplikovať na spotrebiteľský právny vzťah aj pre spotrebiteľa priaznivejší výklad, a teda vzhľadom na uvedené by nemala byť žalobcovmu nároku na zaplattenie priznaná súdna ochrana z dôvodu rozporu so zákonom aj s dobrými mravmi. Žalovaná v 2.rade tiež uviedla, že ďalšou námietkou, pre ktorú podáva odpor (námietky) je, že odo dňa 11.1.2012 je s manželom rozvedená a keďže v dobe 3 rokov neprebehlo vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva, tak by mala nastať právna fikcia o rozdelení všetkého majetku ako aj dlhov na 50%. Nakoľko s manželom od rozvodu už nežije v spoločnej domácnosti a všetky papiere z rozvodového konania si zobral on, tak navrhla súdu pripojiť spis Okresného súdu Prešov, predmetom ktorého je rozvod medzi I.4. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 19.4.2017 k námietkam žalovanej v 2.rade proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu, okrem iného uviedol, že žalobca nespochybňuje právo súdu prvej inštancie na prieskum skutkového stavu prelomením zásady formálnej pravdy v sporovom konaní. Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015, ktoré

bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015 uvádza, že v prípade, ak z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosť uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Preto ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. V uvedenom rozhodnutí sa ďalej uvádza „ v kontexte uvedeného je však potrebné zohľadniť, že právna úprava ZSÚ v určitom časovom úseku umožňovala v striktno stanovenom rozsahu používať aj zmenky v spotrebiteľských vzťahoch a až od 1.1.2011 sa zmenka v spotrebiteľských vzťahoch používať nemôže, pričom na prejednané veci je potrebné aplikovať hmotnoprávnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola v konaní uplatnená zmenka vystavená. Inak by išlo o porušenie zákazu retroaktivity a princípu právnej istoty. Samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch v období do 31.12.2010 bolo povolené, a preto nemožno považovať vystavenie zmenky bez ďalšieho skúmania spôsobu ich vystavenia ako protiprávne. V súdnom konaní si žalobca uplatňuje nárok zo zmenky, ktorá zabezpečovala zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Všeobecná úverová banka a.s. a žalovaným. Žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru, a to Žiadosťou o flexipôžičku zo dňa 13.9.2007. Na základe tejto žiadosti uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalovaný Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. 001715211130907 zo dňa 5.10.2007 a žalovaným bol poskytnutý spotrebný úver vo výške 300.000 Sk v prepočte 9.958,18 eura. Na zabezpečenie spotrebného úveru žalovaní podpísali blankozmenku a na základe Dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke udelili právnemu predchodcovi právo blankozmenku vyplniť. Zmenková suma uvedená na zmenke vo výške 8.204,51 eura pozostáva z nesplatenj istiny úveru vo výške 5.090,57 eura a úrokov z úveru vo výške 3.113,94 eura. Po splatnosti zmenky uhradili žalovaní na zmenu platby preukázané v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu zo dňa 13.5.2015 v celkovej výške 200 eur a vzhľadom na uvedené zmenková suma uplatnená v tomto súdnom konaní vo výške 8.004,51 eura pozostáva z nesplatenj istiny úveru vo výške 4.890,57 eura (5.090,57 eura - 200 eur) a úrokov z úveru vo výške 3.113,94 eura. Uvedené žalobca preukazuje fotokópiou z Výpisu z bankovej knihy Všeobecnej úverovej banky a.s. Výpis je vyhotovený ku dňu indosovania zmenky, t.j. ku dňu 24.9.2014 tak, že zohľadňuje dve platby vykonané žalovanými v 1.a 2.rade po splatnosti zmenky. Vzhľadom na uvedené bola k predmetnému dňu suma dlžného zostatku žalovaných vo výške 8.104,51 eura a pozostávala z nesplatenj istiny úveru vo výške 4.990,57 eura (5.090,57 eura - platba zo dňa 20.8.2014 vo výške 50 eur - platba zo dňa 18.9.2014 vo výške 50 eur) a úrokov z úveru vo výške 3.113,94 eura. V tejto súvislosti právny zástupca žalobcu poukázal tiež na skutočnosť, že výpis z bankovej knihy sa zhotovuje priamo z bankového informačného systému, ktorý je odsúhlasený Národnou bankou Slovenska, na základe čoho daný systém zabezpečuje dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť údajov v ňom uvedených. Taktiež údaje z tohto systému tvoria podklad pre účtovníctvo. Na základe uvedeného je predmetný výpis považovaný v rámci bankovej praxe za verejnú listinu. Výšku dlžnej pohľadávky bola banka povinná evidovať v zmysle ust. § 39 a násl. Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v bankovej knihe. Výpis z bankovej knihy, ktorá musí byť vedená v zmysle Zákona o bankách, potvrdzuje výšku pohľadávky banky voči klientovi, v tomto prípade teda výšku pohľadávky žalobcu voči žalovanému. Údaje uvedené v bankovej knihe sú smerodajné aj z hľadiska hodnotenia ekonomickej situácie banky a podliehajú dohľadu NBS. Vzhľadom na uvedené neobstojí námietka žalovanej v 2.rade o rozpore vyplnenej zmenky, nakoľko zmenka bola vyplnená v súlade so znením Zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení Zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov platným a účinným v čas vystavenia zmenky. Za nepodložené a nepreukázané tvrdenia považuje žalobca námietky žalovanej v 2.rade o nedostatku skúseností, právnych vedomostí, či potreby finančných prostriedkov, ktorými žalovaná v 2.rade argumentuje. Právny predchodca žalobcu nemohol žiadnym spôsobom zneužiť postavenie žalovaných alebo ich finančnú tieseň, ktorí sami požiadali právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie úveru. Právny zástupca žalobcu poukázal na to, že nejde o jediný úver žalovaných. V Žiadosti o flexipôžičku žalovaní v 1. a 2.rade uviedli výšku svojich ďalších záväzkov tak, že žalovaný v 1.rade využil kontokorentný úver vo výške 21.000,- Sk (v prepočte 697,07 eura), spotrebný úver vo výške 60.000,- Sk (v prepočte 1.991,4 eura) a kreditnú kartu vo výške 15.000,- Sk (v prepočte 497,91 eura) a žalovaná v 2.rade spotrebný úver vo výške 721.000,- Sk (v prepočte 23.932,82 eura) a kreditnú kartu vo výške 60.000,- Sk (v prepočte 1.991,64 eura). Je zrejmé, že žalovaní v 1.a 2.rade majú skúsenosti s využívaním pôžičiek a úverov, a preto ich je možné považovať za dostatočne znalých a skúsených tak, aby spĺňali definíciu pojmu „priemerný spotrebiteľ“. Na základe smernice Európskeho parlamentu a rady 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa

smernica Rady 84/450/EHS, smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65ES a Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (smernica o nekalých obchodných praktikách) je súdnym dvorom Európskej únie a európskymi inštitúciami pri posudzovaní obchodných praktík zaužívaná charakteristika priemerného spotrebiteľa uvedená v bode 18 Preambuly citovanej smernice. Priemerným spotrebiteľom sa v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany spotrebiteľa rozumie spotrebiteľ, „ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov. Priemerný spotrebiteľ sa však nerozumie ako priemerný zástupca skupiny spotrebiteľov, t.j. že by mal mať priemerné vlastnosti, teda tento pojem sa nezakladá na štatistickom zistení, ale priemernosťou sa v danom prípade rozumie dostatočnosť v danej charakteristike a nie priemernosť v danej charakteristike, ktorá ho definuje. Cieľom a princípom takejto tvorby práva nie je poskytovanie právnej ochrany, ktorá by bola dostatočná priemernému jednotlivcovi, ale poskytovanie takej právnej ochrany, ktorá je primeraná voči reálne existujúcej potrebe. Čestnosť alebo nečestnosť obchodných praktík sa posudzuje podľa ich účinku na priemerného spotrebiteľa. Preto právny zástupca žalobcu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 15Co/67/2014 zo dňa 28.1.2015, v ktorom odvolací súd uviedol, že „pre komplexné posúdenie skutku je potrebné zohľadniť charakter poskytovanej služby, úroveň odbornej starostlivosti požadovanej v oblasti, v ktorej pôsobí účastník konania, ako aj úroveň informovanosti a obozretnosti priemerného spotrebiteľa cieľovej skupiny, ktorej boli ponúkané služby adresované. V neposlednom rade je tiež potrebné prihliadnuť k spôsobu, akým účastník konania realizuje uzatváranie zmlúv so spotrebiteľmi, ako aj zohľadniť ďalšie okolnosti a špecifiká prípadu, a to vo vzájomnej súvislosti tak, aby bolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, či konanie vykazovalo znaky nekalosti vo vzťahu k spotrebiteľovi“. Tvrdenia žalovanej v 2.rade o aplikovaní ustanovenia zákona, ktoré neboli v čase uzatvorenia zmluvy platné a účinné, považuje žalobca za nesprávne, ako aj vyššie poukázali, v rozpore s princípom právnej istoty a zákazom retroaktivity. Na záver právny zástupca žalobcu poukázal na ich právo uplatniť si zmenkovú pohľadávku voči ktorémukoľvek zo zmenkových dlžníkov. V prípade manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva manželov platí, že za trvania manželstva môžu manželom vzniknúť spoločné dlhy, z ktorých sú obaja manželia zodpovední spoločne a nerozdielne. Ak manželia v súvislosti s bezpodielovým spoluvlastníkom urobia platný právny úkon, z ktorého sa stanú dlžníkmi, majú postavenie solidárnych dlžníkov, t.j. ide o pasívnu solidaritu a sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Vzhľadom na solidárnosť záväzku je ktorýkoľvek z manželov povinný ale aj oprávnený zaplatiť celý dlh. V zmysle ustanovenia § 511 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Vzhľadom na uvedené je veriteľ, v tomto prípade žalobca, oprávnený požadovať plnenie dlhu od ktoréhokoľvek z manželov a námietka žalovanej v 2.rade uvedená v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu je irelevantná a žiadnym spôsobom nespochybňuje právo veriteľa na zaplatenie uplatnenej pohľadávky. Žalobca si správne uplatnil svoj nárok voči oboj žalovaným, nakoľko z poskytnutého úveru zabezpečeného zmenkou sú žalovaný v 1.rade a žalovaná v 2.rade zaviazaní spoločne a nerozdielne. Žalobca si v konaní uplatnil právo zo zmenky, pričom k návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu predložil prvopis zmenky. Vystavitelia zmenky svojimi podpismi potvrdili aj bezpodmienečný sľub zaplatiť uvedenú peňažnú sumu. Je preto správne, že žalobca sa na súde domáha zaplatenia zmenky od oboch zmenečníkov tak, ako sú uvedení na zmenke. Z uvedeného dôvodu právny zástupca žalobcu poukázal na skutočnosť, že záväzok zo zmenky je záväzkom nesporným a v konaní nebolo preukázané, že by povinnosť žalovaných poskytnúť žalobcovi plnenie zo zmenky celkom alebo sčasti zanikla. Ako už bolo konštatované, vystaviteľom zmenky bol žalovaný v 1.rade a žalovaná v 2.rade, pričom vystaviteľom zo zákona vzniká a zaniká záväzok voči majiteľovi zmenky spoločne a nerozdielne (§ 47 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Zb.), čo znamená že majiteľ zmenky môže žiadať plnenie od každého z nich, alebo len od niektorého z nich, alebo aj od všetkých spolu (§ 47 ods. 2 Zákona č. 191/1950 Zb.). Pokiaľ aj žalovaná v 2.rade tvrdila, že manželstvo so žalovaným v 1.rade bolo právoplatne rozvedené a vedie sa konanie o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nejde o skutočnosť, ktorá by sama o sebe mala vplyv na práva majiteľa zmenky. Zmenku totiž vystavili, a teda sa aj zmenkovými dlžníkmi stali žalovaný v 1.rade a žalovaná v 2.rade. Žalobca preto postupoval správne, ak si svoje právo zo zmenky uplatnil proti obidvom vystaviteľom zmenky, teda tak proti žalovanému v 1.rade, ako aj proti žalovanej v 2.rade, a to spoločne a nerozdielne.

5. Právny zástupca žalovanej v 2.rade vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 14.3.2018 uviedol, že žalovaná žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 8.004,51 eura z titulu zmenky v celom rozsahu neuznáva a tento zároveň považuje za nedôvodný taktiež v celom rozsahu. Žalobca v rámci svojho vyjadrenia k odporu zo dňa 19.4.2017 uvádza stanovisko občianskeho kolégia NS SR zo dňa 20.10.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov pod SR 8/2015, v ktorom sa, okrem iného uvádza, že sudy sú v spotrebiteľských sporoch ex offo oprávnené na prieskum kauzálneho vzťahu strán sporu až po úroveň Dohody o vyplňovacom práve s tým, že v určitom období bolo hmotným právom dovolené zabezpečiť úver zmenkou. Vzhľadom tak na uvedené má žalovaná strana za potrebné podrobiť súdnemu prieskumu Dohodu o vyplňovacom práve v intenciách nižšie uvedených súdnych rozhodnutí v spojení s ustanoveniami na ochranu spotrebiteľa, nakoľko až by bola súdom vyhodnotená Dohoda o vyplňovacom práve ako absolútne neplatný právny úkon, napríklad z dôvodu rozporov so zákonom alebo minimálne s dobrými mravmi, nemohol by veriteľovi podľa neho aj napriek formálnej perfektnosti zmenky ako absolútneho cenného papiera vzniknúť nárok na zaplatenie dlžnej sumy práve zo zmenky.

6. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove z 31.5.2011, č. k. 6 CoE69/2011, „Krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu o čiastočnom zastavení exekúcie a vo výroku dal okresnému súdu podnet na zastavenie exekúcie v celom rozsahu. Tým, že sa dohoda o vyplnení zmenky stala súčasťou štandardnej formulárovej zmluvy, plne sa na ňu musí aplikovať ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v rámci pravidiel verejného poriadku (čl. 50 uznesenie súdneho dvora C-76/10, vždy za každých okolností)“. Prvostupňový súd zmenkový úrok správne takejto súdnej kontrole podrobil. Aj zmenky sa musia podrobiť režimu pravidiel súdnej kontroly. Odvolací súd takto vykladá generálnu klauzulu v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zmysle čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS. Odvolací súd považuje za nesprávne, ak by mal súd najprv v rozpore s právom Európskej únie týkajúcim sa ochrany pred neprijateľnými podmienkami pripustiť poškodenie spotrebiteľa so zreteľom na abstraktné prvky zmenky a po poškodení mu následne poskytnúť ochranu. Takáto prax by bola zjavne v rozpore s princípom prednosti práva EÚ (rozsudok Simmenthal).

7. Podľa rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V z 1.marca 2011, č. k. 37Er/7273/2010, „Okresný súd však dohodu o vyplnení zmenky obsiahnutú vo všeobecných obchodných podmienkach nebankovej spoločnosti posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je od počiatku neplatná, a preto nebanková spoločnosť nebola vôbec oprávnená zmenku vyplniť ani si nárok z tejto zmenky uplatniť na rozhodcovskom súde. Súd všeobecne ustálil, že potom ako súd dospeje k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, je jeho úlohou, aby uplatňovaniu takejto zmluvnej podmienky zabránil. Okresný súd uzavrel, že ak nebanková spoločnosť na svojom nároku trvá, môže si ho na súde opätovne uplatniť, avšak nie ako nárok zo zmenky, ale ako nárok z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy o úvere.“

8. Podľa rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 14.12.2017 sp. zn. 7Co/763/2016, „Hoci použitie zmenky ako uhradzovacieho ako aj zabezpečovacieho prostriedku v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi bolo zákonom zakázané až s účinnosťou od 1.1.2011, neznamená to že v spotrebiteľských zmluvách uzavretých pred týmto dátumom nemožno zmluvné ustanovenia o použití zmenky vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Na rozdiel od situácie, ktorú predvída ustanovenie čl. 1 § 10 Zákona zmenkového a šekového (vyplnenie zmenky v rozpore s tým, čo bolo dojednané) v danom prípade je celá dohoda o vyplňovacom práve blankozmeniek neplatná, čo má taký istý právny dôsledok, ako keby nebolo dojednané vôbec nič. Za takýchto okolností vôbec nevzniklo pôvodnému remitentovi právo na vyplnenie blankozmenky a teda blankozmenka sa vôbec nestala zmenkou a pôvodný remitent nemal práva a povinnosti zo zmenky, preto ich ani nemohol indosamentom previesť. Dohodu o vyplnení zmenky obsiahnutú vo všeobecných obchodných podmienkach súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je od počiatku neplatná. Pre rozpor so zákonom je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná dohoda o vyplnení zmenky, na základe ktorej bola podpísaná zmenka, ktorá súvisela so spotrebiteľským úverom. Zmenkový úrok je v rozpore s dobrými mravmi. Pôvodnému remitentovi nevzniklo právo zmenku prijať, ani právo zmenku vyplniť, preto sa ani žalobca, ktorý nadobudol rubopisom zmenku, nemôže na základe takejto zmenky s úspechom domáhať jej vyplatenia. Súd teda dospel k jednoznačnému záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, a preto ju zamietol. Výrok o trovách konania súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Čo sa týka dohody o vyplňovacom práve zmenky, tá ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie - mala byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o dôsledku vystavenia zmenky pre spotrebiteľa. Z uzatvorenej dohody však žiadne informácie o dôsledkoch vystavenia zmenky pre žalovaného nevyplývajú. Neinformovanosť spotrebiteľa,

resp. jeho nedostatočná informovanosť v oblasti spotrebiteľských právnych vzťahov mu nemôže byť na ujmu. Vystavením zmenky v rozsahu nad zákonom povolený limit, vzhľadom na povahu tohto cenného papiera bolo žalovanému zhoršené jeho zmluvné postavenie. Pritom potreba vystavenia a odovzdania zmenky dodávateľovi nevyplývala zo zmluvy, ale len zo všetkých úverových podmienok. V tejto súvislosti je právne významné aj ustanovenie § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Dojednanie o zmenke nezohľadňujúce právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, odporuje ustanoveniu § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, a preto predmetná zmenka nemohla byť platne vystavená a ani platne indosovaná. Jednou zo základných zásad práva Európskej únie je zásada, podľa ktorej sú členské štáty povinné zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa a zároveň sú povinné zabezpečiť, aby sa nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách neuplatňovali, resp. neboli záväzné. Vzhľadom na to aplikáciou procesného práva má súd túto povinnosť naplniť, čo znamená, že v prípade uplatnenia nároku zo zmenky súd musí ex offo skúmať, či vystaviteľom zmenky nie je spotrebiteľ. Aj keď vnútroštátna právna úprava platná do 31.12.2010 umožňovala používať zmenky aj v spotrebiteľskom vzťahu, použitie zmenky ako takej v spotrebiteľskom právnom vzťahu v skutočnosti odporuje právu EÚ na ochranu spotrebiteľa. Vnútroštátna právna úprava do 31.12.2010 nezabezpečila vhodnú ochranu spotrebiteľa v súlade so smernicou 87/102/EHS v konaní o nároku zo zmenky a zákonodarca túto skutočnosť zmenil až zrušením dovtedajšieho Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. a prijatím nového Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného od 1.1.2011. Zmenkové právo ako také v súdnom konaní znevýhodňuje žalovaného zmenkového dlžníka a keďže podľa článku 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky právo EÚ má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, vnútroštátna právna úprava, ktorá umožnila za istých okolností do 31.12.2010 zmenky používať aj v spotrebiteľských vzťahoch, môže byť nepoužiteľná. Z takej zmenky nemohol vzniknúť platný zmenkový záväzok, preto odvolací súd súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V závere odvolací súd poukazuje aj na to, že v tomto smere prijal svoje stanovisko k žalobným návrhom založeným na zmenke vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa aj Najvyšší súd SR dňa 1.12.2015, publikované pod č. 93/2015 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, podľa ktorého: „Ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý žalobca použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ, 2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu pri rešpektovaní povinností posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.“

9. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.7.2017 sp. zn. 24 Co/209/2016, „Dohodu o vyplňovacom práve zmenky súd vyhodnotil za neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oboch účastníkov spotrebiteľského vzťahu v neprospech spotrebiteľa. Vyššie uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bola vystavená predmetná zmenka, neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ust. § 4 ods. 2 ako je uvedené vyššie, teda sa poskytnutý úver na základe tejto zmluvy v súlade s ust. 4 ods. 3 citovaného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda odporcovi vznikla povinnosť iba vrátiť istinu poskytnutého úveru. Nakoľko súd dohodu o vyplňovacom práve zmenky vyhodnotil za neprijateľnú podmienku s poukazom na ust. § 53 ods. 1 OZ, majú za to, že nešlo o podmienku individuálne dojednanú a nepochybne spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa z dôvodu, že umožňuje vymáhať plnenia uplatňované v rozpore so zákonom bez zohľadnenia práv spotrebiteľa. Ide o dojednanie neplatné v súlade s ust. § 53 ods. 5 OZ. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, je neplatná aj samotná zmenka, čo korešponduje aj s právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom SR zo dňa 6.5.2008 pod sp. zn. 4Obo/161/2007. Na podporu tohto názoru je možné použiť aj pripomienky Európskej komisie zo dňa 12.2.2014 vo veci C-558/2013, kedy v bode 17 uviedla, že smernica 87/102/EHS, ktorá sa uplatňuje

v prejednávanej veci, nezakazuje používanie zmieniek v spotrebiteľských zmluvách, ale zo znenia jej článku 9 jednoznačne vyplýva, že členské štáty môžu povoliť ich používanie iba vtedy, ak zároveň zabezpečia vhodnú ochranu spotrebiteľa, pod ktorou je potrebné chápať celkový právny rámec ochrany spotrebiteľa zahrňujúceho aj povinnosť vnútroštátnych súdov skúmať nekalosť zmluvných podmienok. Podľa čl. 3 ods. 1 a 2 Smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä s súvislosťou s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Súd prvej inštancie konal v súlade so spoločným stanoviskom občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015, podľa ktorého v prípade, ak z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné toto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúcom právnu úpravu platnú a účinnú v čase kedy bola zmenka vystavená. Predovšetkým platí, že pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nemožno posudzovať práva a povinnosti oddelene od použitých zabezpečovacích inštitútov (dohody o zrážkach zo mzdy, zmluvné pokuty a vystavenie zmenky). Aj zabezpečenie spotrebiteľskej zmluvy totiž podlieha režimu ochrany spotrebiteľa vo forme súdnej kontroly či zmluvné dojednanie, vrátane akcesorických neobsahujú nekalé podmienky v neprospech spotrebiteľa. V zmysle čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, súd aj bez návrhu skúma nekalú povahu podmienky v spotrebiteľskej zmluve, čím sa má zabrániť tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň sa tým sleduje dosiahnutie cieľa v čl. 7 uvedenej smernice, pretože takéto skúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci ku skončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcov alebo dodávateľov. Ak by vnútroštátne právo umožňovalo veriteľovi obísť takéto preskúmanie prostredníctvom zmenky, išlo by o pozbavenie smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách jej užitočného účinku. Z hľadiska práva EÚ platí pre členské štáty povinnosť prijímať všetky potrebné opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy na dosiahnutie výsledku stanoveného smernicou. Vnútroštátny súd je pri použití vnútroštátneho práva, najmä ustanovení právnej úprav osobitne prijatej za účelom splnenia požiadaviek smernice, povinný vykladať vnútroštátne právo v čo najširšom možnom rozsahu v zmysle znenia a cieľa príslušnej smernice, aby sa dosiahol výsledok stanovený touto smernicou a dosiahol tak súlad s článkom 249 tretím odsekom Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. Ochrana spotrebiteľa ako povinnosť súdu vyplýva nielen z predpisov hmotného práva, ale aj z práva Európskej únie.

10. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.8.2015 sp. zn. 16Co/66/2015 zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 4 písm. i) k) o) Občianskeho zákonníka a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Uviedol, že spotrebiteľské právo v čase uzavretia zmluvy nevylučovalo prijať od dlžníka zmenku, avšak len na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v § 4 ods. 6 Zákona číslo 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Rovnako sa pripúšťalo za určitých podmienok vyplniť zmenkovú sumu veriteľom do zákonom limitovanej výšky istiny a príslušenstva. Dohoda uzavretá v čl.17 Všeobecných zmluvných podmienok však umožňuje vystaviť povinnému zmenku, v ktorej nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, pričom zmenkovú sumu vyplní veriteľ v rozsahu všetkých jeho peňažných nárokov voči dlžníkovi, ktoré podľa uváženia veriteľa vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah a ktoré zmluvné dojednanie mení vzťah medzi účastníkmi zo

zmluvného dojednaní na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa, musí súd vyhodnotiť ako neprijateľné a tým neplatné v súlade s § 54 ods. 5 Občianskeho zákonníka, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okrem toho uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ dostáva do rúk oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo je taktiež v rozpore s § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Navyše vôľa spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy, vrátane zmluvného dojednaní o vyplnení zmenky nemôže byť považovaná za slobodnú, čo je ďalšou vadou zmenky spôsobujúcou jej neplatnosť. Pretože žalobca v konaní uplatňuje právo z neplatnej zmenky, dospel súd k záveru, že je potrebné žalobu zamietnuť. V rámci uplatnenia práv zo zmenky sa premieta klasická rímska právna zásada „práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú písané pre bdelych“. Je rozhodným, že kým nevyužitie postupu podľa čl. I § 10, § 17 Zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch zo strany iných dlžníkov v prípade uplatnenia práv zo zmenky jej majiteľom znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať zmenku a aktívnu legitimáciu majiteľa zmenky na uplatnenie práv zo zmenky, v spotrebiteľských veciach tomu tak nie je. Princíp *vigilantibus iura scripta sunt* ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa cit. Uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 6MCdo/9/2012: „Kým rešpektovanie princípu *ignorantia iuris non excusat* v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba požadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka na podrobnej znalosti právnych predpisov (akým je v danej veci zákon o bankách) zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu.“ Aj keď dlžník - spotrebiteľ nevznesie námietky proti zmenke, resp. jej vyplneniu, príp. uplatneniu práv zo zmenky, je súd oprávnený a zároveň povinný skúmať platnosť predmetnej zmenky a dohody o jej vyplnení, aktívnu legitimáciu na uplatnenie práv zo zmenky, oprávnenosť postupu pri vyplnení blankozmenky a tiež nekalú povahu zmluvných podmienok dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej vznikol záväzok, ktorý zmenka zabezpečuje a ktorou bolo vydanie zmenky predvídané. V prípade zistených nedostatkov je súd povinný tak, ako to správne rozhodol súd prvého stupňa konštatovať rozpor práv uplatnených zo zmenky so zákonom. Ak by došlo k odčleneniu abstraktného vzťahu zo zmenky, nemohol by súd aplikovať právne predpisy o ochrane spotrebiteľa, čím by došlo k zmareniu účelu spotrebiteľského práva a tým aj k odopretiu práva spotrebiteľa na súdnu ochranu. Správnym nie je ani tvrdenie podľa ktorého pri rozhodovaní o uplatnenom nároku sa malo vychádzať jedine z predloženej zmenky predstavujúcej samotný abstraktný záväzok neakcesorickej povahy. Smernica Rady č. 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, nezakazuje používanie zmienek v spotrebiteľských zmluvách, ale zo znenia čl. 10 jednoznačne vyplýva, že členské štáty môžu povoliť ich používanie v spotrebiteľských zmluvách iba vtedy, ak zároveň zabezpečia vhodnú ochranu spotrebiteľa v takýchto situáciách. Pojem vhodnej ochrany spotrebiteľa treba vykladať so zreteľom na čl. 14 uvedenej smernice, ktorá zakazuje znížiť štandard ochrany spotrebiteľa. Vhodnú ochranu spotrebiteľa je preto potrebné chápať ako celkový právny rámec ochrany spotrebiteľa vyplývajúci z predpisov práva únie a judikatúry súdneho dvora zahrňujúci aj povinnosť vnútroštátnych súdov *ex offio* skúmať nekalosť zmluvných podmienok. Hlavným rizikovým prvkom z pohľadu ochrany spotrebiteľa je abstraktný charakter zmenky, ktorý nepripúšťa aby súd pri uplatňovaní zmenky prihliadal na kauzu pôvodného právneho vzťahu, t.j. aby hodnotil pôvodnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a skúmal, či táto obsahuje nekalé zmluvné podmienky. Spotrebiteľ takisto nemá oprávnenie robiť voči majiteľovi zmenky námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k predošlému majiteľovi, t.j. veriteľovi, ktorý poskytol pôvodný spotrebiteľský úver. Rešpektovanie abstraktného charakteru zmenky je neprijateľné vo svetle judikatúry súdneho dvora. Súdny dvor už totiž vyslovil všeobecnú zásadu, v zmysle ktorej špecifiká súdneho konania, ktoré prebieha v rámci vnútroštátneho práva medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá podľa ustanovení smernice rady č. 91/13/EHS spotrebiteľovi musí byť poskytnutá, čo potvrdzuje aj čl. 14 smernice rady č. 87/102/EHS. Ak totiž pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky vnútroštátny súd vôbec nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok, ide o drastické zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. V takomto právnom režime je totiž nemožné alebo minimálne neprimerane ťažké, aby sa spotrebiteľ domohol ochrany svojich práv, keďže v konaní o vymáhaní pohľadávky nie je možné skúmať nekalosť

zmluvných podmienok. Spotrebiteľovi samozrejme aj v takejto situácii ostáva možnosť uspokojiť veriteľa (nadobúdateľa) indosovanej zmenky a následne ho žalovať o náhradu škody, ale v zmysle ustanovenia § 17 Zákon č. 191/1950 Zb. by spotrebiteľ musel v takom prípade dokázať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Dokázať takúto skutočnosť samozrejme nie je nemožné, avšak dokazovanie tejto skutočnosti neprímerane sťažuje situáciu spotrebiteľa. Navyše je zrejmé, že takáto požiadavka nie je v súlade s právom únie, keďže ochrana spotrebiteľa v zásade nie je závislá od zavinenia veriteľa. Kvalifikačným kritériom, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 smernice).

11. Podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.9.2013 sp. zn. 39CbZm/14/2013, „Neplatnosť zmenkovej zmluvy sama o sebe nie je dôvodom neplatnosti zmenky. Neplatnosť zmenkovej zmluvy však znamená neexistenciu kauzálneho vzťahu medzi konkrétnou pohľadávkou a zmenkou, ktorá ju mala zabezpečiť. To znamená v uvedenom prípade nedošlo k platnému vzniku zmenkového záväzkového vzťahu. Predložená zmenka je po formálnej stránke platná, avšak záväzok, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným pri poskytnutí spotrebiteľského úveru nemohol byť platne zabezpečený zmenkovou zmluvou a následne zmenkou. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že treba rozlišovať medzi neplatnosťou zmenky, a to z dôvodu nesplnenia podstatných náležitostí, resp. vyplnenie v rozpore so Zákonom č. 191/1950 Zb. a neplatnosťou zmluvy, dojednania o vystavení zmenky za účelom zabezpečenia konkrétnej pohľadávky, či už pre rozpor s dobrými mravmi, neprijateľnými podmienkami, či nerešpektovaním zákonného vylúčenia uplatnenia uvedeného zabezpečovacieho či platobného prostriedku.“ Vychádzajúc zo záverov vyššie uvádzaných súdnych rozhodnutí je aj dohoda o vyplňovacom práve potrebné skúmať z pohľadu potreby poskytnutia zvýšenej miery ochrany spotrebiteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o právny úkon zabezpečujúci nárok zo spotrebiteľského vzťahu, podlieha aj táto ustanoveniam, predmetom ktorých je ochrana spotrebiteľa. Nakoľko má dohoda o vyplňovacom práve formulárovú povahu, celý jej obsah je vopred predpripravený a tento nie je možné vôbec meniť, ustanovenia, ktoré sa v tejto nachádzajú, nie sú individuálne dohodnuté (viď. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.8.2015, sp. zn. 16Co/66/2015 v spojení s ust. § 53 ods. 2 OZ v znení: „Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými má spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah“.

12. Právny zástupca žalovanej v 2.rade má za to, že Dohodu o vyplňovacom práve je potrebné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že táto nebola ani individuálne dojednaná, nakoľko aj napriek tomu, že sa žalovaní mali možnosť oboznámiť s jej obsahom, tento však vôbec nemohli meniť a táto spôsobuje značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, nakoľko sa ním žalovaní ako spotrebiteľa vopred vzdávajú svojich práv a možnosti resp. práva súdneho prieskumu kauzálneho vzťahu, ktorý táto zabezpečuje. Nakoľko je dohoda o vyplňovacom práve právny úkon vyhotovený v rozpore so zákonom - § 52 ods. 1,2 OZ, je táto neplatná aj podľa § 39 OZ. Aj napriek tomu, že v čase kedy bola dohoda o vyplňovacom práve vyhotovená, neboli výslovne v OZ uvedené niektoré neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré sa niektoré vyššie citované súdne rozhodnutia odvolávajú pri posudzovaní neprijateľnosti dohody o vyplňovacom práve, právny zástupca žalovanej v 2.rade si dovolil tvrdiť, že judikatúrou bolo ustálené, že výpočet neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v § 53 OZ bez ohľadu na dobu jeho účinnosti bol len exemplifikatívny a tento mohli súdy v súlade so smernicou Rady č. 93/13/EHS o spotrebiteľovi podľa vlastného uváženia doplniť, aby tak naplnili jej účel - poskytnutie mu zvýšenej miery ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Mimo iného právny zástupca žalovanej v 2.rade vzhliada neplatnosť dohody o vyplňovacom práve aj z dôvodu jej neurčitosti, ktorá sa prejavuje v článku II. z ktorého totiž vyplýva, že blankozmenka má slúžiť na zabezpečenie pohľadávok, ktoré majú vyplývať zo zmluvy o úvere do výšky 300.000. Vzhľadom na skutočnosť, že táto zmluva je nepomenovanou zmluvou, je preto podmienky jej platnosti, obsahové náležitosti a prípustnosť potrebné posudzovať podľa predpisov upravujúcich záväzok, ktorý má byť zmenkou zabezpečený. Neplatnosť zmenkovej zmluvy nie je dôvodom neplatnosti zmenky, avšak dôsledkom neplatnosti zmenkovej zmluvy je stav, ako keby žiadna zmenková zmluva neexistovala. Pri neexistencii zmenkovej zmluvy nie je podklad na to, aby sa konkrétna zmenka považovala za zabezpečovaciu zmenku vo vzťahu ku konkrétnej pohľadávke, t.j. chýba tu vzťah medzi konkrétnou pohľadávkou a zmenkou, ktorá by ju zabezpečovala (rozsudok NS SR sp. zn. 1Obdo V 43/2006). Ako vyplýva z doposiaľ uvedeného a medzi stranami sporu nesporného, zmenka zabezpečuje spotrebiteľský úverový vzťah. Jeho základom je zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorej náležitosti sú upravené v tom čase platnom a účinnom hmotnoprávnom predpise - Zákone č. 258/2001 Z. z., ktorý v § 4 ods. 2 písm. a) medzi podstatné obsahové náležitosti zaradzuje mimo iné aj - sumu a teda nie len reálne

číslo, ale aj menu, ktorá sa k uvedenému reálnemu číslu vzťahuje. Žalovaná v 2.rade má za to, že bez uvedenia meny nie je možné číslo 300.000 považovať za splnenie zákonnej podmienky uvedenia sumy. Uvedená vada je spôsobilá ovplyvniť ekonomické správanie sa spotrebiteľa teda žalovaných, nakoľko títo vôbec nevedia na zabezpečenie akej skutočnej sumy, nielen reálneho čísla, ako akéhosi matematického ukazovateľa blankozmenka slúži, či sú to eurá, česká koruna, jeny, forint a iné. Článok II. si žalovaná v 2.rade dovoľuje považovať za nezrozumiteľný aj v tom smere, že z tohto nie je vôbec jasné, či blankozmenka bola vystavená na zabezpečenie všetkých pohľadávok, ktoré majú svoj právny základ v úverovej zmluve (úver, všetky poplatky, zmluvné úroky, úroky z omeškania iné) pri určení ich hornej resp. maximálnej prípustnej hodnoty ich hornej hranice do sumy 300.000 (chýba mena), vrátane príslušenstva alebo bez určenia ich hornej hranice. Spotrebiteľ tak opäť nemá skutočnú reálnu predstavu o tom, na zabezpečenie akej sumy slúži blankozmenka, ktorú vystavil, a teda je potrebné uvedené ustanovenia vyhodnotiť ako ustanovenie neurčité, ktoré je v rozpore s ustanovením § 37 ods. 1 OZ (právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný), minimálne však s dobrými mravmi, ako aj zásadou poctivého obchodného styku, rovnako ako právny zástupcom žalovanej v 2.rade vyššie namietanú vadu zmluvy.

13. Na pojednávaní konanom dňa 3.10.2019 súd nariadil a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov založených v spise, a to konkrétne fotokópie zmenky, zmenkového platobného rozkazu, námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu, Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. číslo 001715211130907, vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu zo dňa 19.4.2017, Žiadosti o poskytnutie úveru, Dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke, Výpisu z bankovej knihy, vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej v 2.rade zo dňa 14.3.2018 a zistil tento skutkový stav:

14. V tomto súdnom konaní si žalobca uplatňuje nárok zo zmenky, ktorá zabezpečovala zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi právny predchodcom žalobcu, spoločnosťou Všeobecná úverová banka a.s. a žalovanými. Žalovaní požiadali právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru, a to Žiadosťou o flexipôžičku zo dňa 13.9.2007. Na základe tejto žiadosti uzatvorili právny predchodca žalobcu a žalovaní Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. 001715211130907 zo dňa 5.10.2007 a žalovaným bol poskytnutý spotrebný úver vo výške 300.000 Sk v prepočte 9.958,18 eura. Na zabezpečenie spotrebného úveru žalovaní podpísali blankozmenku a na základe Dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke udelili právny predchodcovi právo blankozmenku vyplniť. Právny predchodca žalobcu toto svoje právo aj využil. Zmenková suma uvedená na zmenke vo výške 8.204,51 eura pozostáva z nesplateného istiny úveru vo výške 5.090,57 eura a úrokov z úveru vo výške 3.113,94 eura. Po splatnosti zmenky uhradili žalovaní na zmenku platby preukázané v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu zo dňa 13.5.2015 v celkovej výške 200 eur a vzhľadom na uvedené zmenková suma uplatnená v tomto súdnom konaní vo výške 8.004,51 eura pozostáva z nesplateného istiny úveru vo výške 4.890,57 eura (5.090,57 eura - 200 eur) a úrokov z úveru vo výške 3.113,94 eura. Uvedené žalobca preukazuje fotokópiou z Výpisu z bankovej knihy Všeobecnej úverovej banky a.s. Výpis je vyhotovený ku dňu indosovania zmenky, t.j. ku dňu 24.9.2014 tak, že zohľadňuje dve platby vykonané žalovanými v 1. a 2.rade po splatnosti zmenky. Vzhľadom na uvedené bola k predmetnému dňu suma dlžného zostatku žalovaných vo výške 8.104,51 eura a pozostávala z nesplateného istiny úveru vo výške 4.990,57 eura (5.090,57 eura - platba zo dňa 20.8.2014 vo výške 50 eur - platba zo dňa 18.9.2014 vo výške 50 eur) a úrokov z úveru vo výške 3.113,94 eura. Žalobca návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu zo dňa 13.5.2015, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 22.5.2015, žiadal, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2.rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 8.004,51 eura, úroky vo výške 6% ročne zo zmenkového peniaza 8.204,51 eura od 6.10.2012 do 20.8.2014, zo zmenkového peniaza 8.154,51 eura od 21.8.2014 do 18.9.2014, zo zmenkového peniaza 8.104,51 eura od 19.9.2014 do 13.11.2014, zo zmenkového peniaza 8.054,51 eura od 14.11.2014 do 15.12.2014, zo zmenkového peniaza 8.004,51 eura od 20.12.2014 do zaplatenia a odmenu zo zmenkového peniaza vo výške 27,35 eura, ako aj nahradiť trovy konania. Okresný súd Prešov preto následne vydal dňa 22.10.2015 zmenkový platobný rozkaz, č. k. 21CbZm/25/2015-8, ktorým uložil žalovaným v 1. a 2.rade povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu 8.004,51 eura s príslušenstvom v prospech žalobcu. Žalovanému v 1.rade bol predmetný zmenkový platobný rozkaz doručený dňa 16.11.2015. Žalovanej v 2.rade bol predmetný zmenkový platobný rozkaz doručený dňa 20.11.2015. Voči vydanému zmenkovému platobnému rozkazu podala žalovaná v 2.rade odpor (námietky).

15. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprímerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
 - o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
 - p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
 - r) umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
 - s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprímerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
 - t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
 - u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprímerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
- v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,
- w) požadujú, aby spotrebiteľ poskytoval alebo poukazoval tretej osobe alebo v prospech tretej osoby akékoľvek plnenie plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré v prevažnej miere nesleduje jeho záujmy, alebo aby plnil v súvislosti s týmto plnením akékoľvek záväzky tretej osobe.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

26. Podľa § 471 ods. 2 CSP, konania o zmenkovom platobnom rozkaze a šekovom platobnom rozkaze začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

27. Podľa § 372y ods. 1 O.s.p. účinného od 23.12.2015, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona.

28. Podľa § 372y ods. 2 O.s.p. účinného od 23.12.2015, ak bol zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz doručený do dňa účinnosti tohto zákona, súd postupuje podľa doterajších predpisov. Zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz, ktorý nebol doručený niektorému z odporcov do dňa účinnosti tohto zákona, súd vo vzťahu k tomuto odporcovi zruší a nariadi pojednávanie.

29. Podľa § 172 ods. 4 O.s.p. účinného do 22.12.2015, ak odporca podá včas námietky, súd nariadi na ich prejednanie pojednávanie; na námietky podané neskôr už nemožno prihliadať. V rozsudku súd vysloví, či zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz ponecháva v platnosti alebo či ho zrušuje a v akom rozsahu. Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz.

30. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že v tomto súdnom konaní si žalobca uplatňuje nárok zo zmenky, ktorá zabezpečovala zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Všeobecná úverová banka a.s. a žalovanými. Žalovaní požiadali právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru, a to Žiadosťou o flexipôžičku zo dňa 13.9.2007. Na základe tejto žiadosti uzatvorili právny predchodca žalobcu a žalovaní Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru č. 001715211130907 zo dňa 5.10.2007 a žalovaným bol poskytnutý spotrebný úver vo výške 300.000 Sk v prepočte 9.958,18 eura. Na zabezpečenie spotrebného úveru

žalovaní podpísali blankozmenku a na základe Dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke udelili právnomu predchodcovi právo blankozmenku vyplniť. Právny predchodca žalobcu toto svoje právo aj využil. Zmenková suma uvedená na zmenke vo výške 8.204,51 eura pozostáva z nesplatenj istiny úveru vo výške 5.090,57 eura a úrokov z úveru vo výške 3.113,94 eura. Po splatnosti zmenky uhradili žalovaní na zmenku platby preukázané v návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu zo dňa 13.5.2015 v celkovej výške 200 eur a vzhľadom na uvedené zmenková suma uplatnená v tomto súdnom konaní vo výške 8.004,51 eura pozostáva z nesplatenj istiny úveru vo výške 4.890,57 eura (5.090,57 eura - 200 eur) a úrokov z úveru vo výške 3.113,94 eura. Uvedené žalobca preukazuje fotokópiou z Výpisu z bankovej knihy Všeobecnej úverovej banky a.s. Výpis je vyhotovený ku dňu indosovania zmenky, t.j. ku dňu 24.9.2014 tak, že zohľadňuje dve platby vykonané žalovanými v 1.a 2.rade po splatnosti zmenky. Vzhľadom na uvedené bola k predmetnému dňu suma dlžného zostatku žalovaných vo výške 8.104,51 eura a pozostávala z nesplatenj istiny úveru vo výške 4.990,57 eura (5.090,57 eura - platba zo dňa 20.8.2014 vo výške 50 eur - platba zo dňa 18.9.2014 vo výške 50 eur) a úrokov z úveru vo výške 3.113,94 eura. Žalobca návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu zo dňa 13.5.2015, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu dňa 22.5.2015, žiadal, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2.rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 8.004,51 eura, úroky vo výške 6% ročne zo zmenkového peniaza 8.204,51 eura od 6.10.2012 do 20.8.2014, zo zmenkového peniaza 8.154,51 eura od 21.8.2014 do 18.9.2014, zo zmenkového peniaza 8.104,51 eura od 19.9.2014 do 13.11.2014, zo zmenkového peniaza 8.054,51 eura od 14.11.2014 do 15.12.2014, zo zmenkového peniaza 8.004,51 eura od 20.12.2014 do zaplattenia a odmenu zo zmenkového peniaza vo výške 27,35 eura, ako aj nahradiť trovy konania. Okresný súd Prešov preto následne vydal dňa 22.10.2015 zmenkový platobný rozkaz, č. k. 21CbZm/25/2015-8, ktorým uložil žalovaným v 1. a 2.rade povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu 8.004,51 eura s príslušenstvom v prospech žalobcu. Žalovanému v 1.rade bol predmetný zmenkový platobný rozkaz doručený dňa 16.11.2015. Žalovanej v 2.rade bol predmetný zmenkový platobný rozkaz doručený dňa 20.11.2015. Voči vydanému zmenkovému platobnému rozkazu podala žalovaná v 2.rade odpor (námietky). Súd preto nariadil na ich prejednanie pojednávanie. Po prejednaní námietok žalovanej v 2.rade dospel súd k záveru, že námietky žalovanej v 2.rade sú dôvodné a opodstatnené, a preto rozsudkom vyslovil, že predmetný zmenkový platobný rozkaz zrušuje v celom rozsahu, tak ako je to uvedené vo výrokovj časti tohto rozsuku.

31. Súd tak rozhodol z dôvodu, že má za to, rovnako ako žalovaná v 2.rade, že predmetnú Dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke zo dňa 5.10.2007 je potrebné posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že táto nebola individuálne dojednaná, nakoľko aj napriek tomu, že sa žalovaní mali možnosť oboznámiť s jej obsahom, tento však vôbec nemohli meniť a táto spôsobuje značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľov, nakoľko sa ním žalovaní ako spotrebiteľia vopred vzdávajú svojich práv a možnosti resp. práva súdneho prieskumu kauzálneho vzťahu, ktorý táto zabezpečuje. Nakoľko je predmetná Dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke zo dňa 5.10.2007 právnym úkonom vyhotoveným v rozpore so zákonom - § 52 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, je táto neplatná aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Aj napriek tomu, že v čase kedy bola Dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke vyhotovená, neboli výslovne v Občianskom zákonníku uvedené niektoré neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré sa niektoré vyššie citované súdne rozhodnutia odvolávajú pri posudzovaní neprijateľnosti Dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke, judikatúrou bolo ustálené, že výpočet neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v § 53 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na dobu jeho účinnosti bol len exemplifikatívny a tento mohli a môžu súdy v súlade so smernicou Rady č. 93/13/EHS o spotrebiteľovi podľa vlastného uváženia doplniť, aby tak naplnili jej účel - poskytnutie spotrebiteľom zvýšenej miery ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Predmetná Dohoda o vyplňovacom práve je neplatná aj z dôvodu jej neurčitosti, ktorá sa prejavuje v článku II., z ktorého totiž vyplýva, že blankozmenka má slúžiť na zabezpečenie pohľadávok, ktoré majú vyplývať zo zmluvy o úvere do výšky 300.000. Vzhľadom na skutočnosť, že táto zmluva je nepomenovanou zmluvou, je preto podmienky jej platnosti, obsahové náležitosti a prípustnosť potrebné posudzovať podľa predpisov upravujúcich záväzok, ktorý má byť zmenkou zabezpečený. Neplatnosť zmenkovej zmluvy nie je dôvodom neplatnosti zmenky, avšak dôsledkom neplatnosti zmenkovej zmluvy je stav, ako keby žiadna zmenková zmluva neexistovala. Pri neexistencii zmenkovej zmluvy nie je podklad na to, aby sa konkrétna zmenka považovala za zabezpečovaciu zmenku vo vzťahu ku konkrétnej pohľadávke, t.j. chýba tu vzťah medzi konkrétnou pohľadávkou a zmenkou, ktorá by ju zabezpečovala (rozsudok NS SR sp.zn. 10Bdo V 43/2006). Ako vyplýva z doposiaľ uvedeného a medzi stranami sporu nesporného, zmenka zabezpečuje spotrebiteľský úverový vzťah. Jeho základom je Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorej náležitosti sú upravené v tom čase platnom a účinnom hmotnoprávnom predpise - Zákone č.

258/2001 Z. z., ktorý v § 4 ods. 2 písm. a) medzi podstatné obsahové náležitosti zaradzuje mimo iné aj - sumu, a teda nie len reálne číslo, ale aj menu, ktorá sa k uvedenému reálnemu číslu vzťahuje. Bez uvedenia meny nie je skutočne možné číslo 300.000 považovať za splnenie zákonnej podmienky uvedenia sumy. Uvedená vada je spôsobilá ovplyvniť ekonomické správanie sa spotrebiteľa teda žalovaných, nakoľko títo vôbec nevedia na zabezpečenie akej skutočnej sumy, nielen reálneho čísla, ako akéhosi matematického ukazovateľa blankozmenka slúži, či sú to eurá, česká koruna, jeny, forint a iné. Článok II. predmetnej Dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke je nezrozumiteľný aj v tom smere, že z tohto nie je vôbec jasné, či blankozmenka bola vystavená na zabezpečenie všetkých pohľadávok, ktoré majú svoj právny základ v úverovej zmluve (úver, všetky poplatky, zmluvné úroky, úroky z omeškania iné) pri určení ich hornej resp. maximálnej prípustnej hodnoty ich hornej hranice do sumy 300.000 (chýba mena), vrátane príslušenstva alebo bez určenia ich hornej hranice. Spotrebiteľ tak opäť nemá skutočnú reálnu predstavu o tom, na zabezpečenie akej sumy slúži blankozmenka, ktorú vystavil, a teda je potrebné uvedené ustanovenia vyhodnotiť ako ustanovenie neurčité, ktoré je v rozpore s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, minimálne však s dobrými mravmi, ako aj zásadou poctivého obchodného styku.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O nároku na náhradu trov tohto konania o námietkach žalovanej v 2.rade proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Podľa pomeru úspechu žalovanej v 2.rade v konaní o námietkach proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu rozhodol súd o náhrade trov tohto konania tak, že priznal žalovanej v 2. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania o námietkach proti vydanému zmenkovému platobnému rozkazu v rozsahu 100 %, pričom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanej v 2.rade s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na Okresný súd Prešov v lehote 15 dní od jeho doručenia. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré nebolí uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.